

Szegedi Egyetem

II. évfolyam 7. szám

A SZEGEDI FELSZÓKATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

1964. április 10.

Tovább kell javítani a KISZ munkáját az egyetemeken

Tudományegyetemek KISZ végrehajtó bizottságainak tapasztalatszerése Szegeden

Háromnapos tapasztalatszerésre jelleget tanácskozáson látta vendégül a József Attila Tudományegyetem KISZ Végrehajtó Bizottsága az Eötvös Loránd Tudományegyetem és a debreceni Kosuth Lajos Tudományegyetem KISZ Végrehajtó Bizottságának küldöttségeit.

Négy fő vitatéma szerepelt a tanácskozás középpontjában.

Az egyetemi KISZ-bizottságok és végrehajtó bizottságok munkastílusának problémáiról, a három tudományegyetem KISZ-VB-jének gyakorlati tevékenységére jellemző legfontosabb módszerekről, — az elméleti és gyakorlati munka egységének, a centralizmus gyakorlatának kérdéseiről, az egyes

vezetőségek egymáshoz való viszonyának problémájáról cseréltek ki tapasztalataikat a végrehajtó bizottságok képviselői az első napon.

Március 19-én délelőtt 9 órától az egyetemi KISZ-szervezetek munkáját befolyásoló tényezőkről folyt vita.

Igen sok szó esett e második vitatéma tárgyalásakor az egyetemi hallgatók szabadidejének problémájáról,

valamint arról a kérdéstről: mennyiben van összhangban az alapszervezetekben végzett munka az egyetemi korosztályra jellemző sajátosságokkal.

A harmadik vitatéma tárgyalására március 20-án, pénteken délelőtt 10 órától

került sor. Itt főként az agitációs-nevelési lehetőségek és eszközök kihasználásának kérdéséről, az állami és pártszervezetekkel való együttműködésről, a nevelési feladat koordinálásáról, s a KISZ tekintélyének problémájáról esett szó.

Március 20-án délután a hallgatókat foglalkoztató legfontosabb kérdésekről tanácskoztak, s a KISZ-szervezetekben folyó társadalmi munka feladatairól.

Külön megbeszéléseken vettek részt március 19-én a KISZ VB. titkárok.

A József Attila Tudományegyetem KISZ bizottságának tagjai záróesten búcsúztak a tapasztalatszerést részt vett küldöttségektől.

D. E.

A tartalomból:

Párbeszéd a menzáról

Jegyzet, vagy könyv?

Szegedről indultak

Felvétel, indíts!

Zászlók

Tizenkilencéves fiúk és leányok, túl az érettségén. Immár a felnőtt kor, az élet küszöbén álló fiatalok, egyetemisták, ifjúmunkások, parasztifjak. Akik akkor születtek, mikor az ágyúk utolsó dördülései az égő házak, városok utolsó lobbanásai között a szabadság, a béke született. Most itt vonulnak a téren, kezükben fátylák, kezükben zászlók.

Zászlók a házakon. Meglobogtatja színeiket az áprilisi szél. Tizenkilenc éve, minden április 4-én.

S ez a mostani ünnep kétszeresen volt az. A zászlóerdő nem csak felszabadulásunk ünnepnapját köszöntötte, hanem annak az országnak első emberét, akinek szabadulásunkat, békénket köszönhetjük. A zászlók ünneplése Nyikita Szergejevics Hruscsovnak is szólt ezen a tavaszi ünnepen.

Hruscsov nevét az egyszerű emberek, a békére vágyó milliók tisztelete övezi az egész világon. S nem csinált, nem erőszakolt ez a tisztelet: az emberek szívében élő s onnan feltörő, őszinte érzés. Nem is elérhetetlen magasságokban trónoló istennek, hanem a közöttünk és közülünk való embernek szóló, s nem valami riadt áhítat, hanem a szeretet melegsége hatja át.

Nálunk járt Hruscsov elvtárs. Beszédeiben, felszólalásaiban a világbéke megőrzésének fontosságát, az egész emberiség létét fenyegető háború elkerülésének fontosságát hangoztatta. Hangoztatta azt is, hogy ennek egyik feltétele a szocialista világrendszer elvi, eszmei egységének, a nemzetközi munkásmozgalom testvéri egységének a további erősítése, megőrzése.

Figyelmeztetés és aggodás csendült ki ezekből a szavakból. S ez a figyelmeztető aggodás érződik a Kínai Kommunista Párt vezetőinek újabb szakadár lépéseivel kapcsolatban hozott párt-határozat mondataiban.

Mi felszabadulásunk ünnepét, április 4-ét a Szovjetunióval és a szocialista országokkal való testvéri szövetségünk, elvi egységünk s a világbéke megőrzéséért való közös fáradozásunk ünnepeként is köszöntöttük.

Új táncdráma bemutatójára készül az Orvostudományi Egyetem művészeti együttese

Minden hétfőn és csütörtökön este benépesül a Szegedi Orvostudományi Egyetem kultúrterme. Leányok és fiúk, mintegy negyvenen, új táncdráma bemutatójára készülnek. Címe: „A boszorkányper” s cselekménye 1728-ban játszódik az utolsó boszorkányégetés idején. A forgatókönyvet Lutor Gyula írta és koreográfiáját is ő tanítja be. Zenéjét Szerb György szerezte s a díszletek Sándor Lajos tervei alapján készülnek. A táncjátékról Lutor Gyula ezeket mondja:

— Már régóta foglalkoztat az a gondolat, hogy olyan cselekményes, tematikus táncjátékot kellene csinálni, amely Szeged város hagyományával, történelmével kapcsolatos. Így született meg a boszorkányper, amelynek szereplői valóban léteztek, éltek a tizenhét században, hogy csak egyetlen kettőt említsék közülük: a máglyahalálra ítélt és kivégeztetett Koncz Sára, vagy Zefir Imre városi főbíró.

— A dráma arról szól, hogy a főbírónak megteszik az igazságot, az igazságot az igazságtól megfosztott Koncz Sára, egyszer megleseli a Tisza parton s erőszakoskodni próbál vele.

Kísérlete azonban kudarcot vall s ettől kezdve állandóan üldözi a leányt. Koncz Sárának kedvese van, Bagi Gergely halászegény, akihez igaz szerelemmel vonzódik. A főbíró boszorkánysággal vádolja meg a leányt, börtönbe veteti, majd máglyahalálra ítélik. A fő cselekményt sok olyan látványos jelenet tarkítja, mint a vásári kép, a cigányok tánca, Koncz Sára találkozása a főbíróval.

A főbb szereplők: Koncz Sára: Rákóczi Mária, kedvese Bagi Gergely halászegény: Dudok Béla, Zefir Imre főbíró: Kertész Péter, Fatime a kis török asszony, aki a fiatalok találkozását több ízben segíti: Madai Emese.

A táncdráma — amely negyven perces — egy felvonásból és hét képből áll, bemutatója május elejére várható a szegedi színházban. Igyekeznek akkorra elkészülni, mert utána hamarosan lengyelországi körútra indul az együttes s a külföldi programban már az új táncdráma is szerepel.



Vásári kép



Cigányok tánca



Jelenet a harmadik képből

Írta és fényképezte: Tóth Béla

Fővárosi írók szegedi fiatalok között

Nagyszerű Új Írás est az aulában



Váczai Mihály Múltó hatalmat című versét mutatja be az aula közönségének.

A Dugonics téri aulát zsúfolásig megtöltötte s javarészt fiatalokból álló közönség lelkes tapsal fogadta az Új Írás című irodalmi folyóirat szegedi estjére érkezett neves írókat. Dr. Tamás Attila egyetemi docens üdvözlő szavai után Illés Lajos, a lap főszerkesztője mutatta be a vendégeket s beszélt az Új Írás három éves működésének eredményeiről.

Elsőként Féja Géza olvasott fel részletet készülő önéletrajzából, majd Baranyi Ferenc adott elő újabb verseiből. Galambos Lajos Északi Novellája, Juhász Ferenc három verse következett, majd Gerelyes Endre olvasott fel novellát. Váczai Mihály verseit különösen nagy tetszés fogadta. Az est befejezéséért Sánta Ferenc olvasva fel Sokan voltunk című elbeszélését.



Sáray Ferenc felvételét

A nagyszerű irodalmi est többi szereplője. Balról jobbra: Gerelyes Endre, Galambos Lajos, Féja Géza, Illés Lajos, Baranyi Ferenc és Juhász Ferenc.

Irodalmi est az egyetemen a magyar—lengyel barát ág jegyében

Április 27-én a lengyel—magyar barátsági szerződés 15. évfordulója, valamint Julian Tuwim költő születésének 70. évfordulója alkalmából „Sziléziai dalok” címmel rendez a József Attila Tudományegyetem Kulturális Bizottsága a Dugonics téri

aulában. Az esten közreműködik Mentés József, a Szegedi Nemzeti Színház művésze, a Tudományegyetem KISZ énekkara, a Szegedi Fiatalok Irodalmi Színpada előadógárdája, valamint Baranyai László, a Zeneművészeti Szakiskola hallgatója.